

5. HODINA 24. 10. 2019

Děj

děj jako syžetová kategorie, jeden z hlavních prostředků organizujících jednotu díla, působící na konstituci postava jejich vztahů

motivace děje (fantastická/poetická, realistická, oslabená

děj jednoduchý vs. děj složitý (digrese)

děj hlavní vs. vedlejší

děj dynamický vs. statický

děj situační vs. povahový / charakterový

struktura děje: funkce (Propp), funkční jednotky (jádro, katalyzátor, indicie, informant),

sekvence (Barthes, Bremond)

Kompoziční postupy

podle časových vazeb: kompozice chronologická, retrospektivní, rámcová, paralelní, řetězová

podle způsobu rozvíjení a vyvrcholení děje: gradace, retardace, pointa, otevřený konec, happy end

podle střídání stylistických principů: popis, narace, dialog...

Prostředí

Čas

čas diskursu (čas vyprávění, vypravěče, rozsah textu) vs. čas příběhu (čas vypravování, fabulární, fikční)

aspekty časové výstavby (Genette):

posloupnost – achronie: analepse, prolepse

trvání – čas diskursu vs. čas příběhu (shrnutí, elipsa, scéna, protažení, pauza)

frekvence – singulativní, repetitivní, iterativní

parachronie

Prostor

vyprávěný svět – úzká souvislost s žánrem, často součást žánrového kódu

prostor vypravěče vs. prostor příběhu

podrobnost popisu, úhel pohledu

paratopie

chronotop jako základní časoprostorová konfigurace narativního uměleckého díla (Bachtin:
dobrodružný /auto/biografický, folklorní, idylický